

Nr 57.

Ankom till riksdagens kansli den 19 maj 1919 kl. 1/2 2 e. m.

*Utlåtande, i anledning av justitieombudsmannens framställning
angående ändring i avlöningsvillkoren för registratorn-
kanslisten vid justitieombudsmansexpeditionen.*

I sin till innevarande års riksdag avgivna ämbetsberättelse (sid. 194—197) har riksdagens justitieombudsman under rubriken »Framställning angående ändring i avlöningsvillkoren för registratorn-kanslisten vid justitieombudsmansexpeditionen» anfört följande:

»1909 års riksdag fastställde avlöningen för sekreteraren vid justitieombudsmansexpeditionen till 6,000 kronor och för registratorn-kanslisten vid expeditionen till 4,000 kronor, vilka avlöningar kunde höjas efter 5 års tjänstgöring med 500 kronor och efter 10 års tjänstgöring med ytterligare 500 kronor.

Sedermera har på framställning av justitieombudsmannen riksdagen dels år 1916 bestämt, att av nämnda begynnelseavlöningar 1,800 kronor skulle anses utgöra tjänstgöringspenningar för sekreteraren och 1,500 kronor beräknas såsom tjänstgöringspenningar för registratorn-kanslisten, dels ock år 1918 medgivit, att från och med år 1919 den dittills varande sekreterarbefattningen å justitieombudsmansexpeditionen ombildades till en expeditionssekreterartjänst med en avlöning av 8,100 kronor med rätt till ett ålderstillägg om 600 kronor efter 5 års tjänstgöring. För registratorn-kanslisten gjordes emellertid ej någon framställning om löneförhöjning.

Av justitieombudsmannens framställningar till 1918 års lagtima riksdag dels angående ändring i avlöningsvillkoren för sekreteraren vid expeditionen (1918 års ämbetsberättelse sid. 423 o. f.) och dels angående förhöjning av de till befordrande av göromålens gång inom justitieombudsmansexpeditionen m. m. anvisade anslag (samma årsberättelse sid. 427 o. f.) framgår, hurusom under senare år arbetsbördan å expeditionen ökats, och har under 1918 någon ändring därutinnan icke skett. Vad av min företrädare anförts uti hans nyssnämnda framställningar till 1918 års

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 8 saml. 41 häft. (Nr 57—59.) 1

lagtima riksdag såsom stöd för en höjning av sekreterarens avlöning kan därför till stor del även åberopas såsom skäl för en höjning av avlöningsförmånerna för den å expeditionen anställda registratorn-kanslisten.

Förhållandena hava numera utvecklat sig därhän, att registratorn-kanslistens tjänstebefattning icke längre kan anses jämställd med en registratorstjänst, utan fullgör han, jämte allt det arbete, som åligger en registrator, jämväl vad som kan anses åvila en biträdande sekreterare. Medan expeditionssekreterarens tid helt utfylles av de större uppgifterna, har registratorn-kanslisten fått sig ålagt att omedelbart anmäla ärendena, allt efter som de bliva anhängiga, från skilda myndigheter införskaffa de upplysningar, vilka ofta erfordras, innan det kan avgöras, huru ett ärende vidare bör behandlas, ombesörja skriftväxlingen i ärendena samt därefter, för att något minska expeditionssekreterarens arbetsbörd, slutligen föredraga en del mindre ärenden. Såsom i justitieombudsmannens nyssnämnda framställningar beröres (1918 års ämbetsberättelse sid. 421), uppsätter vidare registratorn de i diariet intagna redogörelserna i alla nyinkomna ärenden, vilket, jämte åliggandet att anmäla ärendena, nödvändiggör, att han tämligen noggrant måste sätta sig in i desamma. Ingalunda är heller registratorns arbetstid inskränkt till den tid av fyra timmar, varunder justitieombudsmansexpeditionen hålles öppen för allmänheten, utan är han regelmässigt upptagen å tjänsterummet under sex timmar, varjämte esomoftast förekommer hemarbete om eftermiddagarna.

För innehavande av registratorsbefattningen vid justitieombudsmansexpeditionen har hittills fordrats juridisk examen och erfarenhet från förvaltande av domarämbete. På dessa fordringar skulle icke utan mycket stora olägenheter en avprutning kunna äga rum. För att registratorn skall kunna fylla den plats, han för närvarande faktiskt bekläder inom justitieombudsmansexpeditionen, fordras icke blott avsevärda juridiska kunskaper, utan även självvunnen erfarenhet beträffande domarverksamheten. För denna tjänst kräves alltså, synes det mig, en högre utbildning än för registrators- eller motsvarande befattningar inom statsförvaltningen.

Att under sådana förhållanden avlöna den vid justitieombudsmansexpeditionen anställda registratorn-kanslisten med endast 4,000 kronor torde, fränsett nu rådande dyrtid, vara obilligt.

Befattningshavare av första lönegraden d. v. s. de, som uppbära en begynnelseavlöning av 4,000 kronor, hava medgivits rätt till tre ålderstillägg om vardera 500 kronor efter respektive 5, 10 och 15 års tjänstgöring. Registratorn-kanslisten vid justitieombudsmansexpeditionen kan däremot komma i åtnjutande av endast två sådana tillägg. Registratorerna i statsdepartementen, för vilka tjänsters erhållande ej fordras mera än kansliexamen, åtnjuta numera en begynnelseavlöning av 4,500 kronor med rätt till tre ålderstillägg om 500 kronor.

Vidare bör beaktas, att inga befattningshavare vid justitieombudsmansexpeditionen äro anställda på fast stat. De kunna entledigas av justitieombudsmannen, när han så för gott finner, och sakna även rätt till pension. Denna deras osäkra ställning gör, att deras avlöning ej bör vara för lågt tilltagen.

Tager man slutligen i betraktande, att registratorn-kanslisten vid semester eller annan ledighet för expeditionssekreteraren bör kunna förordnas att uppehålla dennes tjänst, synes uppenbart, att för platsens skötande kräves långt större kompetens än för tjänster i allmänhet av registrators grad.

På grund av vad ovan anförts, torde registratorn-kanslistens tjänst böra förändras från en första gradens tjänst till en andra gradens, men med den avlöning, som tidigare utgått till sekreteraren vid justitieombudsmansexpeditionen, nämligen 6,000 kronor jämte två ålderstillägg om vardera 500 kronor efter respektive 5 och 10 års tjänstgöring, varvid av löningen 1,800 kronor skulle anses utgöra tjänstgöringspenningar. Det voro även synnerligen önskvärdt, om löneförhöjningen kunde komma att räknas från början av år 1919. Benämningen registrator-kanslist torde i samband härmed böra ändras till sekreterare och registrator.

Under åberopande av vad sålunda anförts får jag härmed vördsamt hemställa, att riksdagen måtte fastställa avlöningen för en sekreterare och registrator vid justitieombudsmansexpeditionen till 6,000 kronor, därav 1,800 kronor skola anses utgöra tjänstgöringspenningar, vilken avlöning må till den del, som ej utgör tjänstgöringspenningar, kunna höjas efter 5 år med 500 kronor och efter 10 år med ytterligare 500 kronor, ävensom medgiva, att denna avlöning må utgå från och med den 1 januari 1919.»

Under åberopande av vad justitieombudsmannen anført till stöd för ifrågavarande framställning, har utskottet, som funnit justitieombudsmannens förslag välgrundat, ansett sig böra tillstyrka bifall till detsamma.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen, med bifall till förevarande framställning, må medgiva dels att den nuvarande registrators- och kanslisttjänsten å justitieombudsmansexpeditionen må ombildas till en sekreterar- och registrators-tjänst med en avlöning av 6,000 kronor, därav 1,800 kronor skola anses utgöra tjänstgöringspenningar, vilken avlöning må till den del, som ej utgör tjänstgöringspenningar, kunna höjas efter 5 år med 500 kronor och efter 10 år med ytterligare 500 kronor, dels ock att denna avlöning må utgå från och med den 1 januari 1919.

Stockholm den 19 maj 1919.

På bankoutskottets vägnar:

ERNST HEDENSTIERNA.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Hedenstierna, Gustafsson, Neiglick, Wickman, Roos, Enkörning* och *Modig* samt

av andra kammaren: herrar *Kristensson, Gustafsson* i Örebro, *Bogren, Sommelius, Jons-son* i Gumboda, *Edbom, Borggren* och *Hagman*.
